

КОГАТО СЕ РАЗДЕЛИМ...

Дж.Г. Байрон

**Когато в разлъка
зароним сълзи,
и грозната мъка
сърцето срази,
страните ти бледни
изстиват от мраз,
за чувства последни
настъпил е час.**

**На утро росата
замръзна по мен-
уплаха в предплата
за днешния ден.
Със клетви разбити
гордееш се ти,
а срам във очите
у мене лъсти.**

**Погребах лика ти
във спомена днес,
след като сто пъти
оставах без чест.
С какво ми хареса?
Не те ли познах?**

**Чертите къде са
на общия грях?**

**Аз тайно те любих
и тайно скърбих,
сърцето погубих
духа заблудих.**

**И ако отново
сме тук аз и ти,
през сълзи, без слово,
ще кимна: "Прости!"**

(Превод от английски на Стефан К. Робев)